

**ПЕЛЕНИТЪ НА ЖИВОТА —
— РАДОСТИ И СКЪРБИ.**

7-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 26.XI.1924 Г.—СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

ПЕЛЕНИТЪ НА ЖИВОТА — — РАДОСТИ И СКЪРБИ.

7-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV. ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 26.XI.1924 Г.—СОФИЯ.

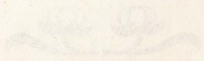

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараколу № 21.

— ПЕРЕНІТЪ НА ЖИВОТА —
— РАДОСТЪ И СЪРЪВЪ. —

ИЗДАВА СЕ ВЪ ПЕЧАТЪ НА ПЕЧАТНИЦАТА "СЪВЕТЪ" ВЪ
СОФИЯ, БЪЛГАРИЯ.
ПРЕДЪПРИЕТИЕТО "СЪВЕТЪ" СЪЩО ИЗДАВА

ИЗДАВА СЕ ВЪ ПЕЧАТЪ НА ПЕЧАТНИЦАТА "СЪВЕТЪ" ВЪ
СОФИЯ, БЪЛГАРИЯ.

Пелехитъ ка живота - радости и скърби.

Размишление.

За слѣдния пѣтъ ще пишете върху темата: „Разлика между събиране и изваждане“, Има едно живо събиране и едно живо изваждане. Нѣкой пѣтъ изваждането е приятно. Напримѣръ, приятно е когато изваждашъ картошки изъ земята.

По нѣкой пѣтъ, като наблюдавамъ хората, намирамъ особени състояния въ тѣхъ, които се дължатъ на неразбиране на ония основни положения, които съществуватъ въ живота. Така и вие всинца имате особени възгледи за живота. Всѣки отъ васъ има особени възгледи и иска споредъ неговитѣ възгледи да се нареди и самия животъ. Вие искате нѣщата въ природ та да вървятъ тѣй, както вие мислите. Допуснете, че вие сте въ Индия, една тропическа област, и тръгвате отъ тамъ леко облѣченъ, както сж облѣчени индуситѣ — само съ една тънка дълга дреха и съ една чалма. Тѣй облѣченъ, тръгвате за Хималантѣ, тия високи планини. Какъ мислите, докъдѣ ще стигнете? Съ такива дрѣшки, прѣзъ които се

виждатъ ржцѣтъ, каквито дамйтѣ често носятъ, дождѣ ще достигнете? Такива тънки дрѣхи за единъ топълъ климатъ, разбирамъ, но трѣбва да знаете, че всички области въ живота не сж топли, има и студени области; не всички области сж тихи има и бурни области. Слѣдователно, вие трѣбва да бждете разумни, да знаете че въ пжтя на живота ще срещнете най-разнообразни промѣни и когато ги срещнете, трѣбва да кажете: това е въ реда на нѣщата — вѣтъртъ може да бжде по силенъ или по-слабъ, студътъ може да бжде по-силенъ или по-слабъ и топлината може да по-голѣма или по-малка. Вие казвате: ние знаемъ тия работи! Между знание и прилагане на това знание има разлика. Отъ неразбиргане на нѣщата, по нѣкой пжтъ въ васъ се заражда, една индеферентность, изгубва се интересътъ. Защо? — Вие сте еднообразни Ако излѣзете сега на Витоша, или пжтувате прѣзь нѣкоя планинска областъ цѣла покрита съ снѣгъ и не пазите съзнанието си будно, щомъ не сте добрѣ облѣчени, краката ви започватъ да истиватъ и у васъ се заражда желание да си починете. Седнешъ да си починешъ и току погледнешъ, заспалъ си и тъй останешъ. Значи снѣгътъ хипнотизирва съ своето еднообразие; но трѣбва да знаете, че, щомъ заспите ще пострадате. Слѣдователно, за да не заспиваме на земя-

та, идватъ редъ промѣни въ състоянията ни: страда-
ния и радости. Това сж промѣни, които ставатъ и въ
самата природа. Ако на земята всичко бѣше радость,
или ако всичко бѣше страдание, и въ двата случая
бихте заспали. При радоститѣ вие щѣхте да се сто-
пите, а при скърбитѣ щѣхте да замръзнете — нищо
повече. Сега вие искате радости, но не разбирате
законитѣ на природата. Ако пъкъ искате скърбитѣ,
резултатътъ ще бѣде сжщиятъ. Но когато съедините
скръбта и радостта, ражда се великото въ свѣта,
ражда се животътъ. Радоститѣ и скърбитѣ, това сж
пеленитѣ, които обвиватъ човѣшкия живстъ. Това сж
двѣ различни състояния. Азъ не говоря за страда-
ния, както вие ги схващате. Това сж отживѣли схва-
щания. Страданията, тѣй както ние ги знаемъ, тѣй
както съществуватъ, това сж обвивка на самия жи-
вотъ, тѣ сж една необходимостъ, една неизбѣжностъ.
И да ги разбирате, и да не ги разбирате, ще стра-
дате. Като казвамъ и да ги разбирате и да не ги
разбирате, въ философската смисълъ на думата под-
разбирамъ и да ги искате, и да не ги искате, тѣ пакъ
ще дойдатъ. Всички сжщества, които сж минали прѣ-
ди насъ, все сж страдали. Ние искаме да минемъ
прѣзъ сжщия дѣтъ, но като царски синове, безъ ст-
радания. За никого не се прави изключение. Азъ ис-

камъ да срѣщна нѣкого, комуто се е направило изключение. Привидно може да се показва, че нѣкой не страда, но въ сжщностъ не е така. Всѣки ще си плати данъка. Кой какъ дойде на земята, ще страда. Има извѣстни правила, на които всѣки трѣбва да се подчини. Неизбѣжно е това! Тия двѣ положения въ живота — радостъ и скръбъ — ще помните, за да не се ражда индиферентностъ у васъ. Нѣкой казва животътъ не ме интересува. Казвамъ: настанало е еднообразие въ васъ. Голѣмата скръбъ е родила еднообразието. Какво трѣбва на този човѣкъ? — Малко радостъ. Запримѣръ, нѣкой човѣкъ нѣма нито петъ пари. Дайте му 100 — 200 лева, веднага ще внесете въ него една малка топлинка и той ще каже: животътъ сега има малко смисълъ. Ако му дадете още 400 — 500 лева, сърцето му ще тупа още повече. Ако му дадете 2 — 3 — 5 — 10 — 100 — 300,000 лева, той ще каже: сега вече съмъ напълно осигуренъ — и ще започне да си урежда живота. Вземите ли му паритѣ, по обратния пътъ ще дойде въ него сжщото състояние. Ние, хората на земята, сме забавление за по висшитѣ сжщества на небето. И азъ мога да ви кажа, че тѣ правятъ опити съ васъ, опитватъ вжтрѣшния животъ, който се развива въ васъ. Тѣзи думи, които ви казвамъ, сж вметнати. Тѣ сж само едно по-

ложение, което трѣбва да имате всѣкога прѣдъ видъ въ ума си, за да се радвате вжтрѣшно въ себе си и при най-голъмитѣ мъчности и страдания.

Сега напримѣръ, азъ турямъ си едната ржка на масата, а съ другата държа верижката на часовника си. Защо? Вие казвате, че тия движения сж несъзнателни. Ако сж несъзнателни, питамъ ви: защо именно въ този случай едната си ржка турямъ на масата а съ другата държа тази верижка? Азъ нѣма да обяснявамъ причината на това нѣщо, тя е скрита, вжтрѣшна, но само ви нахвърлямъ тази мисль, да размишлявате върху нея.

Ще ви прѣдставя другъ единъ примѣръ: Допуснете, че имате три ябълки: едната отъ тѣхъ расте въ топлия поясъ; втората — въ умѣрения, а третата — въ студения поясъ. Тия ябълки се срѣщатъ и се разговарятъ. Какви ще бждатъ тѣхнитѣ отношения? — Различни. Защо? Коя отъ тѣзи ябълки е най-красива? — Която е отъ топлиятъ страни. Какви особености ще има тая ябълка, коато расте въ умѣрения поясъ, както и тази, която расте въ студения поясъ? Тази ябълка, която расте въ студения поясъ има помалки условия за развитие отъ другитѣ двѣ ябълки. Съ ябълкитѣ е така, но съ хората е обратно. Хората, които живѣятъ въ тропическитѣ мѣста, споредъ

този законъ би трѣбвало да сж най-интелигентни, да иматъ най-висока умствена култура, а тия хора, които живѣятъ въ умѣрения и студения поясъ, би трѣбвало да иматъ по-слаба култура. Обаче ние виждаме, че по-висока култура иматъ хората въ умѣрения поясъ, отколкото тия въ топлия поясъ. Туй, което е вѣрно за растенията въ дадения случай, не е вѣрно и за хората. Общото заключение е слѣдното: туй което въ дадена епоха е вѣрно за животнитѣ, не е вѣрно за човѣка; и туй, което е вѣрно за човѣка, не е вѣрно за животнитѣ — има едно вътрѣшно различие. Туй показва, че растенията, животнитѣ и човѣкътъ се намиратъ въ разни области на битието, дѣто животътъ циркулира по разни начини. Всичкитѣ нѣматъ еднаква условия, не могатъ да се развиватъ по единъ и сжщи начинъ. Запримѣръ, ако на земята има благоприятни условия за развитие, въ астралния свѣтъ е обратното. То значи: когато имате приливъ на живота въ физическия свѣтъ, въ астралния свѣтъ имате отливъ. И когато имате въ астралния свѣтъ приливъ, материалния свѣтъ и въ умствения свѣтъ имате отливъ. Тия състояния на живота се редуватъ непрѣкъснато. Слѣдователно, възвишенитѣ души, които разбиратъ този законъ, избѣгватъ страданията. Щомъ изгубятъ условията на единъ свѣтъ, отиватъ въ другъ. Тѣ постоянно

се качватъ и се връщатъ. Тѣ отиватъ тамъ дѣто има условия. Това сж богати хора. Вие всички трѣбва да станете умни! Само по този начинъ ще може да регулирате радоститѣ и страданията. Когато настане периода на страданията, на мъжнотиитѣ на земята, трѣбва да знаете начинъ, какъ да се прѣселявате въ нѣкой другъ свѣтъ, за да започнете новъ животъ.

Сега, да се повърнемъ къмъ главната мисълъ. Въпросътъ се отнася до сегашния животъ, а не до бъдещия. Взимайте урокъ отъ природата! Ако вземете да дѣвчите хлѣбъ, но нѣмате плюнка, можете ли да го сдѣвчите? Ако нѣмате плюнка, какво ще прѣзвите? — Ще го сдѣвчите, но ако речете да го глътнете, плюнка ви трѣбва. Ако нѣмате никакъ плюнка, ще ви трѣбва поне малко водица. По аналогия, на какво ще уподобите тази плюнка? Растенията, за да израснатъ, трѣбва имъ вода. Значи, за живота на растенията водата е плюнка, която улеснява условията имъ. Общото заключение, отъ което трѣбва да се ползвате въ живота си е слѣдното: не се стремете да корегирате природата въ нейнитѣ дѣйствия! Това е едно отъ правилата, които трѣбва да спазвате. Бсѣки, който се е опиталъ да корегира природата, си е създалъ една отъ найголемитѣ злини. Щомъ помислишъ, че въ природата има извѣстни дефекти,

ти си създаваш една отъ най-големитѣ дисхармонии въ живота. Азъ говоря за Божествената природа. „Нѣкой път ние считаме нашитѣ прояви за природни, но трѣбва да знаемъ, че въ Божественитѣ прояви всичко е въ хармония, или най-малко въ съгласие. По възможность ще си мислите, че вашиятъ животъ е поставенъ въ хармонични условия, и ако има извѣстна дисхармония, тя се дължи на нѣкакви ваши състояния. Туй ще пазите като правило въ живота си.

Въ свръзка съ това, ще ви прочета 12 глава отъ Посланието Евреемъ. Апостолъ Павелъ се обръща съ тази глава къмъ онѣзи окултни ученици, които сж разбирали законитѣ.

„Слѣдователно и ние като сме обиколени отъ такъвъ облакъ отъ свидѣтели, да отхвърлимъ всѣка тегота и грѣха, който ни лесно сплита.“ Грѣхътъ, външнитѣ погрѣшки често ни спъватъ. Ние се спъваме отъ това — отъ онова. Допуснете, че вие минавате покрай гората и питате, защо това дърво е паднало на една страна, защо друго дърво е паднало на друга страна? Мислите ли, че ако философствувате така, ще стигнете въ скоро врѣме вашето прѣдначение?

„И съ търпение да тичаме на прѣдлежащото намъ поприще, като гледаме на Исуса, началникътъ

и съвършителъ на вѣрата, който заради прѣдлежащата Нему радостъ, прѣтърпѣ кръсть като прѣзрѣ срама и седна отдѣсно на прѣстѣла Божий.“ Сега мнозина християни си представляватъ този прѣстѣлъ нѣкакъ особено, а той означава онова любовно отношение, което трѣбва да имаме къмъ Бога. Той означава поглѣщане или хармонизиране съ първия принципъ. „Отъ дѣсно на Бога“ подразбира мѣсто въ Любовта Божия.

„Защото мислите за Тогозъ, Който прѣтърпѣ на себе си таквъзъ противорѣчие отъ грѣшнитѣ, за да ви не дотегнува и да не бивате слабодушни.“ Често, студенти, които следватъ въ университета, като видятъ нѣкой ученъ професоръ, искатъ да бждатъ учени като него, безъ да взематъ подъ внимание, колко страдания е прѣтърпѣлъ този ученъ, докато стане таквъзъ — мислятъ, че тази работа е много лесна. И вие можете да бждете учени, но ще имате прѣдъ видъ усилията на този ученъ човѣкъ.

„Не сте се съпротивили още до кръвь, като се борите срѣщу грѣха. И забравили сте увѣщанието, което ви говори като на синове и казва: „Сине мой, не прѣзирай наказанието Господне, нито да ослабѣвашъ, когато те изобличава“. Вие сте много весели, когато бащитѣ ви даватъ дрешки, но като ви турятъ

на работа, като ви дойдатъ лишения, тогава около васъ не се минава вече. Неразположени сте духомъ, веднага добивате песимистично настроение и казвате: животътъ нѣма смисълъ, трѣбва да си замина за небето. Не, човѣкъ лесно излиза отъ небето но мъчно се връща. Щомъ иска да се върне въ небето, трѣбва да има приготвено мѣсто за него. Небето не приема човѣкъ, за който нѣма отредено мѣсто. Щомъ му опрѣдѣлятъ мѣсто, той може вече да отиде на небето. Дождатъ пратеници отъ тамъ и го задигатъ. Като нѣма опрѣдѣлено мѣсто за тебе, може съ години да плачешъ, но ще седишъ и ще чакашъ врѣмето си. Казватъ ти: нѣма още мѣсто за тебе, тукъ ще седишъ. Щомъ ти приготвятъ мѣсто, ще те повикатъ.

„Защото, когато Господъ обича, наказва го“.
 Защо го бие? Ще кажете: само за бой да не става дума! Ами по голѣмъ бой отъ смъртъта има ли? Кой светия не е битъ? Светиитѣ сж били бити така, че всичкитѣ имъ кости сж били строшени на парчета, не е оставалъ здравъ ни мускулъ, ни нервъ. Разбирате ли какъвъ бой е билъ този? Чудни сж хората днесъ, когато все за любовь говорятъ. Не, трѣбва да знаете, че такъвъ прѣтъ сж яли светиитѣ, какъвто не можете да си прѣдставите. И вие ще

ядете такъв прътъ. Какво мислите? Прътъ има, ще играе той и по краката, и по ръцѣтъ, хубаво шибане ще има, и слѣдъ като минете туй шибане, тогава у васъ ще остане истинскиятъ животъ и вие ще възкръснете. Така ще се освободите отъ стария човѣкъ и ще остане новия. Това е фигура на рѣчѣта. Страданията ще дойдатъ, това да знаете! Иako нѣкой мисли, че ще мине въ другия свѣтъ безъ бой, той се лъже. Единъ древенъ царъ ималъ единъ тронъ, на който поставилъ единъ остъръ ножъ който се свивалъ и изваждалъ навънъ съ помощта на нѣкаква пружина. Никой не знаелъ за този ножъ, обаче, кой какъ дохождалъ, като сядалъ на трона, ножътъ го бодвалъ и той веднага подскачалъ. Всички придворни опитали този тронъ и затова той седѣлъ празенъ. Хапливъ билъ този тронъ. Такива столове има и въ свѣта, затова на тѣхъ не се сѣда. Има положения въ свѣта, които не се заематъ. Тѣ сж хапливи. Такива условия има въ живота и човѣкъ не трѣбва да ги желае.

Та казвамъ; смъртта е една отъ голѣмитѣ прѣгради. Тя е само за силнитѣ натури. Казва се въ Писанието: „Който побѣди смъртта, ще влѣзе въ Вѣчния животъ, въ Царството Божие“. Но, за да се побѣди смъртта, изискватъ се юнаци. Ето какво каз-

ва Писанието: „Ако търпите наказанието Богъ се докарва съ васъ като съ синове, защото кой синъ е този, когото не наказва баща му? Ако ли сте безъ наказание, на което всички участвуваха, то сте прѣлюбодѣйчица, а не синове“. Ако Господъ не ви наказва, вие не сте синове; ако не сте бити, отъ васъ нищо не става. Сега вие можете да философствувате, да казвате, че животътъ трѣбва да бжде другояче устроенъ. Вие, идете при нѣкой грънчаръ и вижте, коя прѣстъ става за грънци! Не е ли най-пригодна онази хубава прѣстъ, която е добръ омѣсена, добръ отъпкана, която грънчарътъ хубаво набилъ, направилъ на тѣсто и тогава едва използувалъ за различни грънци? За да излѣзе хубаво гърне, прѣстътъ трѣбва да бжде добръ омѣсена. Ако искате да стане нѣщо отъ васъ, трѣбва да минете прѣзъ този процесъ. Вие искате като синове Божии да ви взематъ на рѣцѣ отъ земята, да ви поносятъ малко и хайде, право на небето. Вие искате за ви поносятъ малко на рѣцѣ, тъй както ораторитѣ ги носятъ, тъй както ученицитѣ носятъ своитѣ учители. Не, нѣма такава леснина.

„Освѣнъ това бащитѣ си по плътъ имахме наказатели и почитаме ги. Не щемъ ли се повече покори Отцу на духоветѣ и да живѣемъ?“ Щомъ човѣкъ не приеме туй наказание на радо сърце, щомъ

той е недоволенъ, прѣставатъ да го наказватъ. Ако слѣдъ като сж го били, той е доволенъ и казва: азъ съмъ на вашето разположение — той е разбралъ вжтрѣшния смисълъ на страданията и на наказанията. Азъ мисля, че вие трѣбва да бждете умни, поне колкото онзи българинъ, който искалъ да даде писмо на единъ възстаникъ, но не знаялъ какъ. Каратъ го двама заптиета. Този българинъ се приближава до тѣхъ, пита ги: „Какъвъ е този когото водите? — Комита“. „Комита ли?“ Започва да го мушка тукъ, да го мушка тамъ, удря му плѣсница, докато ний-послѣ мушналь и писмото му въ джеба. Заптиетата виждатъ това, казватъ на този българинъ: „Браво!“ Въ този свѣтъ, за да турятъ нѣщо въ джеба, трѣбва да вибиятъ, защото заптиета има слѣдъ васъ. Тѣ сж неизбежни нѣща. Ще кажете ама тѣзи нѣща могатъ да се избѣгнатъ, за насъ има такива исключения въ свѣта.

„Защото тѣ за малко врѣме сж ни наказвали споредъ каквото имъ е било угодно, а то е, за наша полза, да станемъ съучастници на Неговата святость. И всѣко наказание по настоящемъ не се вижда да е на радость, но на скръбъ, а послѣ принося миренъ плодъ отъ Правда на тѣзи, които сж обучени чрѣзъ Него. Затова стегнете разхлабенитѣ рж-

цѣ и разслабенигѣ колѣнѣ и направете на нозѣгѣ прави пѣтища, за да не се изкриви хромото. но повече да изцѣлѣе. Търсете миръ съ всички и свѣтостъ безъ която никой нема да види Господа“. И тѣй, скърбигѣ, страданията въ живота сж едно разнообразие, за да бждете всѣкога въ будно състояние, та да можете да разберете Божиитѣ пѣтища.

У п р а ж н е н и е. Лѣвата ржка напрѣдъ, неподвижна. Съ дѣсната ржка правимъ кръгообразни движения надъ лѣвата ржка, най-напрѣдъ бавно, послѣ постепенно усилване и пакъ забавяме бързината. Сжщото движение, но само че въ лѣва посока — обратна на първата.

Какво усещате? Това упражнение е споредъ носителната теория на Айнщайна? Ако продължаваме туй движение около 10 часа, този салонъ ще се подвижи отъ мѣстото си, затова въ ума си всѣкога трѣбва да държите едно възходящо движение, т. е. едно хармонично движение, за да намалите силния ефектъ на това упражнение. Какво произвежда вътрѣ това упражнение? Какво забѣлѣзахте? Направете сжщото движение, само че много бавно. Когато правите кръговетѣ, единъ пѣтъ ще минава дѣсната ржка надъ лѣвата, а вториятъ пѣтъ обратно.

Сега, въртете ржцѣтѣ си една около друга, най-

първо навънъ, съ постепенно усилване и послѣ постепенно отслабване. Слѣдъ това, движете ржцѣтъ, навѣтрѣ къмъ тѣлото си, пакъ съ постепенно усилване и постепенното отслабване. Всички движения, които правите, трѣбва да бждатъ разнообразни.

Отъ 1—2 минути размишление.

Музиката има несъизмѣрими тонове и прѣливане въ тактоветъ. Несъизмѣримостъта не може да се обясни напълно. Азъ ще ви приведа единъ примѣръ. Когато занесатъ вълна на нѣкой даракция, тази вълна въ музикално състояние ли е? Всички влакна на вълната първоначално сж разхварляни, но като прѣмина тя прѣзъ дарака, той постепенно ще изправи всичкитѣ ѝ влакна — всѣко отъ тѣхъ ще дойде на своето мѣсто. Вие я оставете на разположението на дарака, той ще се справи съ нея. Сжщото е и съ васъ. Както и да сж разхвърляни вашитѣ мисли и чувства, прѣдайте ги на дарака на природата, тя ще ви ги върне изправени. Прѣдоставете се на природата, тя ще оправи обърканитѣ ви работи! По нѣкой път не е необходимо да пѣмъ правилно. И отъ неправилното пѣние природата създава нѣщо хубаво. Не се смущавайте отъ безпорядъка, който сжществува въ живота!

Да изпѣмъ упражнението: „Въ начало бѣ Словото“.

При сегашното схващане на музиката, въ какво седи силата на пѣнието? Една пѣсенъ или едно упражнение може да се изпѣе по различни начини. Въ музиката има само единъ правилень начинъ, той е идейниятъ образъ, когато музикантътъ се усѣща щастливъ, че е схваналъ тази първообразъ при пѣнието или свиренето изобщо. Запримѣръ, вземете слѣдното упражнение: „Кажми ми ти Истината, която носи свобода за моята душа!“ Това е едно просто изречение. Какъ бихте го изпѣли? — По различни начини. Всѣки отъ васъ би го изпѣлъ по особенъ начинъ. Отъ кой тонъ бихте започнали? Това упражнение още не е завършено. Ако напишете едно завършено упражнение, вие ще страдате. Азъ ви давамъ това упражнение, като образецъ на несъизмѣримо упражнение. Защо обичате това изречение? Защото то изразява едно състояние на душата. Дѣ е отговорътъ на пѣсенята? Кой ще е отговорътъ, какъ мислите? Отговорътъ е настроението, което вие ще получите, Човѣкъ трѣбва да бжде готовъ, за да възприема нѣщата чрѣзь слушане. Може да ти се каже нѣщо, което трѣбва или да го направишъ или да го напишешъ, или отъ Писанието да го научишъ, или най-послѣ да го изразишъ чрѣзь живота си. Това сж нѣколко различни положения. Слѣдователно, ако ти

се каже да напишешъ Истината или да я научишъ, или да я изразишъ чрѣзъ живота си, въ всички случаи ще имашъ разни положения. Коя е най-силната дума въ туй изречение? Истината и свободата вървятъ заедно. За кого? — За душата. Сега, ако тия думи се изкажѣха само, ще иматъ едно влияние; ако се изпѣятъ — друго влияние — различни чувства ще прѣживѣете. Цомъ се изпѣе, другъ ритмусъ се внася. Значи, всички силни, всички свещени думи трѣбва да се произнасятъ музикално. Въ говора човѣкъ сжщо не трѣбва да бърза. Говорътъ трѣбва да бжде музикаленъ. Ако всички говорѣхмо музикално, по-малко дисхармония щѣще да има. Отмѣренитѣ тактове не допринасятъ много за музикалността. Напримѣръ, тази пѣсничка може да се направи съ строго отмѣрени тактове, но ще изгуби половината отъ своя изразъ. Въ най-хубавитѣ пѣсни не трѣбва да има никакво прѣжсване. Прѣжсването влияе върху изразителността. Прѣдставете си, че единъ пѣвецъ изпѣе една пѣсень безъ прѣжсване, безъ паузи, знаете ли какъвъ ефектъ ще произведе? Ако една пѣвица изпѣе единъ куплетъ на една вдишка, тя ще мине за силна пѣвица.

Изпѣйте упражнението „кажи ми Истината!“ Всеки отъ васъ може да нареди едно изречение въ му-

зика, да направи едно малко упражнение. Не искамъ да съчинявате, но пѣсни да съчините по едно упражнение, да изкажете музикално нѣкоя дума.

.Размишление.

Любовта ражда доброто.

Доброто носи за нашитѣ души животъ, свѣтина и свобода.

